

[Kjær.] som jeg allerede har sagt, ikke tror, at der vil blive udført mange af disse Arbejder i de egentlige Købstadkommuner. Men saa Sognekommunerne? Det siges i Bemærkningerne til Lovforslaget, at de vil kunne faa ca. 90 pCt. af deres Udgifter dækket, deraf de 40 pCt. gennem Motorbeskatningen. Men det nu ogsaa kan holde? Efter hvad jeg har kunnet faa oplyst, udgjorde Tilskuddet til Kommunerne af Motormillionerne i Fjor kun 34 pCt. af Kommunernes regnskabsmæssige Udgifter til Vejvæsenet. Siden det blev beregnet, er der gennemført Bestemmelser om, at man i de regnskabsmæssige Udgifter kan medtage Udgifter til Snekastning og til Arbejdsløshedens Bækampelse. Det vil betyde, at det anmeldte Beløb stiger, og dette betyder igen, at Refusionsprocenten vil falde, altsaa ogsaa, at Kommunens egne Udgifter vil stige.

Spørgsmaalet er saa, om Kommunernes Økonomi kan tage en saadan Stigning. Jeg tror det ikke, jeg tror, at den er saa haardt anspraendt de allerfleste Steder, at der ikke vil være Mulighed derfor. Det vil meget let gaa saadan, at man ude i Sogne og for Resten ogsaa Amtskommunerne maa sige: Naar Refusionsprocenten er saa lav, som den er, maa vi nedsætte vore Vejudgifter til det mindst mulige. Resultatet bliver saa, at Arbejdsløsheden i disse Kommuner vil stige, fordi der er mindre Vejarbejde, og det er en Stigning, der kun ophæves i de Kommuner, der faar Tilskud af denne eller lignende Art. Følgen bliver endvidere, at absolut nødvendige Vejarbejder, Forbedring af det meget store Net af Biveje, vi har, vil blive udskudt til Fordel for Arbejder af mere problematisk Art.

Resultatet af mit Partis Overvejelse vedrørende dette Lovforslag er da dette: Vi tror ikke paa, at det vil give nogen virkelig Beskæftigelsesforøgelse. Man vil faa nogle Cyklestier, hvis Værdi, som sagt, er noget problematisk, i Stedet for en tiltrængt Forbedring af vore Biveje, alt sammen opnaaet gennem en Indskrænkning af det kommunale Selvstyre. Og til noget saadant ønsker vi ikke at yde Medvirkning. Vi vil naturligvis forhandle om Forslaget, men kan der ikke paa væsentlige Punkter opnaas Ændringer, kan jeg sige allerede nu, at vi sluttelig maa gaa imod det.

Carsten Raft: Saa vidt det kan bedømmes, synes de almindelige Forudsætninger for denne Lov at være i Orden. Bl. a. maa det siges, at hvis 30 Mill. Kr.s Loven skal opfyldes efter sine Forudsæt-

ninger, er denne Lov en nødvendig Suppleringslov. Man husker, at Cykle- og Gangstier har hørt, om jeg saa maa sige, til det faste Inventar i Ministeriet og er anvendt meget i Agitationen. Man vil huske, at da 30 Mill. Kr.s Loven i sin Tid blev forelagt, var det eneste, man kunde svare paa de Konservatives Forespørgsel om, hvad man vilde lave for Pengene: Cykle- og Gangstier. Naar man flere Aar efter meddeler, at af 30 Mill. Kr.s — eller rettere sagt 40 Mill. Kr.s — Loven er der kun søgt om — ikke anvendt — 5,5 Mill. Kr., er denne Lovs Forudsætning i nogen Grad bristet, og det kan skønnes nødvendigt og rimeligt, at man kommer med en Tillægslov for at opfylde denne Lov, som man i Almindelighed maa ønske, at en Lov skal føres ud, naar den er vedtaget.

Nogen Grund til, at det er gaaet lidt langsomt, er det, at Initiativet ligger ude i Kommunerne. Det er meget forskelligt, som Kommunerne benytter denne Lov, og Anvendelsen af den er uhyre spredt. Det er ikke et Forhold, Rigsdagen kan se paa med Tilfredshed, for Meningen skulde være, at man fik en generel Fornøjelse af Loven ud over Landet. Jeg kender en Købstadkommune her paa Sjælland, der ligefrem er blevet Ekspert i Loven, blevet meget dygtig til at finde ud af Loven, og man maa passe paa, at den ikke løber med for mange Penge. Til Gengæld er der en Landkommune i Omegnen af København, hvor den socialdemokratiske Formand ikke benytter Loven; de konservative Medlemmer har sat ham i Gang. Det blev sagt, at han ikke kunde lide Socialministeren, men det er der jo ingen herinde, der kan forstaa.

Det maa erkendes, at Anvendelsen af Loven er meget spredt, og det er urimeligt. Sikkerheden for den gennemgaaende Færdsel kan ikke være afhængig af en lokal Vurdering; det er fuldkommen urimeligt, at Færdselen, naar den skal passere forskellige kommunale Lokalteter, skal betrygges efter forskellige Principper. En generel og almindelig Løsning af dette Spørgsmaal kunde synes at være fornuftig.

Men der er nogle Betæneligheder, som man uvilkaarligt maa have over for Forholdene, og som man maa undersøge i det Udvalg, jeg antager vil blive nedsat. Spørgsmaalet er f. Eks., om der er langvarigt arbejdsløse nok til at tilfredsstille de Forudsætninger, 30 Mill. Kr.s Loven har, for at de kan anvendes. Jeg er tilbøjelig til at tro, at noget af Grunden til, at man har faaet saa relativt faa Anmodninger om at gaa i Gang med Cykle- og Gangstier, simpelt hen